

FM tale ved mindehøjtideligheden i Kuppet på Flagdagen 2019

[Det talt ord gælder]

Deres Kongelige Højheder, deres excellencer, kære pårørende, kære gæster.

Tryghed, demokrati og frihed giver ikke sig selv. I dag er det Danmarks Flagdag. Dagen, hvor vi takker og anerkender de, der er eller har været udsendt for Danmark. De, der netop har kæmpet for vores tryghed. Vores fred, frihed og demokrati.

De fortjener alle vores dybeste respekt, vores anerkendelse og taknemmelighed.

Når vi er samlet her på Kuppet i dag, er det for at mindes dem, der betalte den højeste pris. Dem der aldrig kom hjem.

De satte det mest dyrebare vi som mennesker har på spil. For at beskytte de værdier, vi tror på. For at beskytte vores samfund. Vores tryghed. Vores børns fremtid.

Dem, hvis navne står i minderummet skylder vi en særlig tak. De mistede livet for Danmark.

De må aldrig blive glemt – de vil aldrig blive glemt.

Og en særlig tak skylder vi også jer, der er pårørende til en af de udsendte, der aldrig vendte hjem.

I står tilbage med en ubeskrivelig stor sorg. I bærer hver eneste dag på savnet. Og imens står I med ansvaret for at holde sammen på jeres familier.

I har en særlig plads i vores hjerter.

--

Når man bliver udsendt for Danmark, er det fordi man ikke har nok i sig selv. Man kæmper for værdier, der er større end én selv. Men man oplever også et sammenhold og kammeratskab, der er stort.

For nylig fortalte en skolelærer mig om en elev i hans klasse. En datter til en soldat. Hendes far kunne ikke være med til den afsluttende eksamen – som de øvrige fædre, fordi han – som så mange gange før – var udsendt.

Det var datteren meget ked af.

Men i farens fravær mødte en soldaterkammerat op. Med største selvfølgelighed.

For datteren. For hele familien var det et synligt bevis på, at man i Forsvaret har hinandens ryg uanset hvad. Herhjemme – og ude i verden.

--

Vi er stolte af vores veteraner. Og det skal de og deres pårørende kunne mærke.

De har passet godt på os – derfor skal vi passe godt på dem. Også dem, der efterfølgende bliver syge.

Mange yder i dag en stor indsats for veteraner og pårørende. Det er jeg taknemmelig for. Men som samfund kan vi gøre det endnu bedre. Og det skal vi gøre. Det skylder vi dem.

--

Om lidt lægger vi kranse. Kranse for de omkomne.

Kære pårørende. Jer der har mistet. Intet kan bringe jeres kære tilbage. Men vi skal sikre, at deres indsats. Jeres tab. Aldrig bliver glemt.

Tak.